

Ο Απόστολος Ιάκωβος

Ο Απόστολος Ιάκωβος

Ὡς ἀμνὸς Ἰάκωβος ἀχθεὶς ἐσφάγη,
Τῆς εὐσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.
Κτεῖνε, μάχαιρα φόνου, Ἰάκωβον ἐνὶ τριακοστῇ.

Βιογραφία

Ο Απόστολος Ιάκωβος ήταν υἱὸς του Ζεβεδαίου και της Σαλώμης και πρεσβύτερος αδελφός του Ευαγγελιστοῦ Ιωάννου. Καταγόταν κι αυτός από την Βηθθαϊδά της Γαλιλαίας. Ασχολούνταν με την αλιεία μαζί με τον Ιωάννη, έχοντας και οι δύο μαζί τους και τον πατέρα τους, καθώς και πολλούς εργάτες. Είχαν δικό τους πλοίο και συνεργάτες τους ήταν και ο Απόστολος Πέτρος. Παρ' όλα αυτά όταν άκουσαν το κήρυγμα του Ιησού «ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαιῶν ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ» (Μαρκ. 1, 20).

Ο Ιάκωβος μαζί με τον Ιωάννη επέδειξαν μεγάλο ζήλο ως Μαθητές του Κυρίου. Γι' αυτό και εκλήθησαν υιοὶ βροντῆς και έγιναν μάρτυρες πολλῶν μεγάλων γεγονότων, που δεν τα εβίωσαν οι ἄλλοι Απόστολοι. Ἐγιναν αποκλειστικοὶ μάρτυρες της Μεταμορφώσεως του Κυρίου. Είδαν την θαυμαστή ἀνάσταση της θυγατέρας του αρχισυνάγωγου Ιάρειου και είχαν την ευλογία να προσκληθοῦν από τον Ιησού κοντά Του κατά τις ὥρες της προσευχῆς και της αγωνίας Του στο κήπο της Γεσθημανῆ. Η οικειότητα αυτή οδήγησε προφανῶς τον Ιάκωβο με τον ἀδελφὸ του Ιωάννη να ζητήσουν μέσω της μητέρας τους από τον Κύριο πρωτοκαθεδρία στην ἐγκόσμια βασιλεία Του, παρανοώντας την αποστολή του Μεσσία. Οι δύο Μαθητές ἐζητούσαν από τον Χριστὸ δόξα με ἀνθρώπινα κριτήρια, έχοντας κατά νου ὅτι η Βασιλεία Του είναι αἰσθητή. Ο Χριστός ὁμως, διορθώνοντας την εσφαλμένη δοξασία τους, υποδεικνύει την πραγματική και αἰώνια δόξα, η οποία διέρχεται μέσα από το «ποτήριον», που είναι τα Πάθη και ο Σταυρός. Γι' αυτό τους λέγει: «Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι;».

Μετά την Πεντηκοστή ο Απόστολος Ιάκωβος ἐκήρυξε το Ευαγγέλιο στην ευρύτερη περιοχή της Παλαιστίνης. Μεγάλο πλῆθος ἀνθρώπων μεταστρεφόταν στη νέα πίστη και ἀλλάζε τρόπο ζωῆς χάρι στο ἔργο του Ιακώβου. Αυτό ἐθοροβήσε ιδιαίτερα τους ἄρχοντες των Ιουδαίων, οι οποίοι, το ἔτος 44 μ.Χ. τον συνέλαβαν και τον ἀποκεφάλισαν, ως ἀμνό, με διαταγή του Ηρώδου του Αγρίππα.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Γόνος ἅγιος, βροντῆς ὑπάρχων, κατεβρόντησας, τῆ οἴκουμένη, τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἰάκωβε κένωσιν, καὶ τὸ ποτήριον τούτου ἐξέπιες, μαρτυρικῶς ἐναθλήσας Ἀπόστολε, ὅθεν πάντοτε, ἐξαίτει τοὺς σὲ γεραίρουσι, πταισμάτων ἰλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος β'. Τά ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλούσης σε, ἀγάπην πατρός, παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰάκωβε, μετὰ καὶ τοῦ συγγόνου σου ἔνδοξε, μεθ' οὗ καὶ ἠξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Κάθισμα

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Χριστῷ μαθητευθεὶς, καὶ πῶν τὸ ἐκείνου, ποτήριον σοφέ, ὡσπερ ἔφη σοι μάκαρ, μαχαίρα Ἰάκωβε, ἀπεκτάνθης Ἀπόστολε· ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία χορεύει, ἐορτάζουσα, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐν ἧ εὐφημοῦμέν σε.

Ὁ Οἶκος

Ὡς ἀλιεὺς λογικῶν ἰχθύων, τῷ δικτύῳ Τρισμάκαρ τῶν σεπτῶν εὐχῶν βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, τὴν πάλαι ὑφ' ἡδονῶν θηρευθεῖσαν τῶν τοῦ βίου ἵνα ἀκλινῶς διελθὼν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον μου, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἄμεμπτον, ὃν ἐκτελέσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἠξιώθης ἐπ' ὄρους θεάσασθαι, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Μεγαλυνάριον

Ἡ τῶν ἀπορρήτων θεία βροντή, ὃ ἐν Θαβωρίῳ, ἐπακούσας φωνῆς Πατρός, καὶ βροντοφωνήσας, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, Ἰάκωβος ὁ μύστης, Χριστοῦ ὑμνείσθω μοι.